

In memoriam Freek Bloem 1909 - 1999

Mijn belangstelling voor de VWG Haarlem werd gewekt door de regelmatig geplaatste artikeltjes over de vogeltrek in het Haarlems Dagblad, samengesteld door Freek Bloem. In 1961 werd ik lid van de VWG en kwam al spoedig in contact met Freek en Truus Bloem. De familie Bloem was al vanaf de oprichting in september 1951 lid van de VWG en in 1953 werd Freek de eerste secretaris. Ik herinner mij Freek als een bedachtzaam man, die altijd weloverwogen op de moeilijkste vragen antwoord gaf. Nooit werd vergeefs een beroep op hem gedaan, of het nu ging om dia's, vogelgeluiden, vogeltellingen of informatie over goede vogelgebieden.

Op vele lange weekeinden op alle waddeneilanden, maar ook op langere uitstapjes naar Zweden, zoals Falsterbô of Öland, was de tent van de "Bloemetjes" het centrale punt voor de leden van de VWG. Hier werden 's avonds de waarnemingen uitgewisseld en gezellig koffie gedronken. Als je tijdens het vogelen de auto van de "Bloemetjes" tegen kwam, dan zat Truus altijd achter het stuur. Als een arabische sjeik zat Freek dan achterin, met zijn camera in de aanslag.

Zo lang als ik Freek ken sukkelde hij al met zijn gezondheid, maar je hoorde hem er nooit over. En wonder boven wonder, hij kwam er altijd weer bovenop. Na zijn laatste ziekenhuisopname, eind vorig jaar, ging het echter niet meer naar zijn zin. De genezing duurde hem te lang, maar toch, hij was er weer op de eerste vogelcursusavond in februari. Freek had weer bijgetekend.

Des te groter was de schrik, toen 28 maart de telefoon ging en ik de mededeling kreeg dat Freek plotseling was overleden.

Geheel in stijl hebben we op 1 april afscheid genomen van Freek in de duinen van Westerveld, begeleid door de zang van Merel, Heggemus en Boomklever. Het leek wel of de vogels extra hun best deden voor Freek, de man die hen zo vaak achter de veren had gezeten met zijn camera of geluidsapparatuur.

Vele leden en oudleden van de VWG waren bij het afscheid aanwezig en mooie woorden werden gesproken. We zullen hem missen. Freek kan nu uitrusten en terugzien op een mooi en vogelrijk leven. Voor Truus zal het moeilijk worden, om na 55 jaar haar maatje te moeten missen. Ik wens haar, de kinderen en kleinkinderen alle sterkte toe.

Hans Vader